

Predsedstvo CIOFS
Projekt trajne vzgoje
ZAOBLJUBA V FSR

Februar 2010

I/2. - Zaobljuba v FSR

Povzetek in komentar predavanja »**Zaobljuba v FSR – dar in obveznost**« (1-3) patra Feliceja Cangelosi-ja, OFM Cap. - pripravlja Ewald Kreuzer, FSR

(1) Med zaobljubo v FSR izgovarjamo besede: »*Jaz, N.N. obnavljam krstne obljube in se posvečam služenju Božjemu kraljestvu, ker mi je Gospod dal to milost.*« (Obrednik 31) »Sveti Duh je vir poklica Frančiških bratov in sester v svetu« (GK 11), ker »jih spodbuja Duh, da bi v svojem svetnem stanu dosegli polnost ljubezni.« (Vodilo 2).

Po molitvi celebranta, ki nad kandidate kliče Svetega Duha: »*Poglej, prosimo, Gospod, na te svoje služabnike, in vlij v njihova srca Duha svoje ljubezni, da bodo s pomočjo tvoje milosti mogli izpolnjevati obljubo evangeljskega življenja*« (Obrednik 30) kandidati izrečejo svojo obljubo, da bodo živeli po evangeliju.

Čeprav se nam zdi, da smo mi naredili zaobljubo, je to dejanje čudovito delo našega Gospoda. Že predno smo se sami odločili, da mu bomo služili, nas je On izbral, da bomo sledili Jezusu Kristusu po zgledu svetega Frančiška v Frančiškovem svetnem redu.

(2) Zaobljuba se zgodi z Božjim posegom. Danes Kristus živi in deluje po Cerkvi. Zaobljuba je torej istočasno delo Kristusa in Cerkve. Zgovorne so besede Konstitucij, ko določajo: »Zaobljuba je slovesno cerkveno dejanje« (GK 42,1). Po svoji naravi je to dejanje javno in cerkveno. Vendar pa to ni samo dejanje, je tudi dogodek, ali še bolje, je *kairos* (καίρός) – čas sprememb in kakovostnih dejanj, ki odrešujejo. Skratka – blažen trenutek! Podobno kot Cerkevni zakramenti je zaobljuba javno in cerkveno dejanje. Frančiškov svetni red ni neka »tajna služba«, ampak javno mednarodno versko združenje. Zaobljuba je vstop v veliko Frančiškansko bratstvo, je začetek skupne duhovne pustolovščine.

(3) Za Cerkev je obred zaobljube poseben liturgični zbor, sestavljen iz vernikov ter bratov in sester krajevnega bratstva FSR. Krajevno bratstvo zlasti z obredom zaobljube vidno pokaže na svojo prisotnost in dejavnost v Cerkvi. Krajevno bratstvo, v katerega se vključi kandidat je »osnovna celica celotnega reda in znamenje vidne Cerkve, ki je občestvo ljubezni.« (Vodilo 22) Sveti Duh popelje in umesti vsakega novozaobljubljenega člana naravnost v konkretno skupnost, to je krajevno bratstvo FSR. Nismo torej sami na svoji poti. Smo člani velike družine, občine Frančiškove družine, in znotraj te člani FSR. Naš poklic pa je zelo osebni in edinstveni. Bodimo hvaležni!

Vprašanja za premišljevanje in pogovor v bratstvu

1. Zakaj je Sveti Duh vir poklica Frančiških bratov in sester v svetu?
2. Zakaj je zaobljuba istočasno dejanje Kristusa in Cerkve?
3. Zakaj je pri zaobljubi tako pomembna vloga krajevnega bratstva?

II/2. - Jezusovo darovanje – Jezus, luč sveta, in milost zaobljube v FSR

p. Amando Trujillo Cano, TOR

Praznik Darovanja Gospodovega obhajamo 40 dni po Božiču in nas spominja Jezusovega darovanja v templju, da so bi bili izpolnjeni obredni predpisi postave: očiščevanje porodnice (3 Mojzes 12, 1-8) in darovanje prvorojencev (2 Mojzes 13, 2-12). Odlomek iz Lukovega evangelija (Lk 2, 22-40) in sam praznik poudarjata bolj drugi del. Po judovskem verovanju je Jezus kot moški prvorojenec po postavi pripadal Bogu. Z darovanjem dveh grlic ali dveh golobov so ga starši »odkupili« in je spet postal njihova last. Kakšen padadoks! Odkupljen je bil Tisti, ki je kasneje »plačal ceno« za odrešenje sveta in nas s svojo smrtjo in vstajenjem vrnil v Očetovo naročje.

Globoko verno dejanje preroka Simeona in prerokinje Ane nam pomaga razumeti resničen pomen tega dogodka. Jezus je bil posebno Dete, v katerem je Bog resnično izpolnil svojo obljubo, da bo odrešil Izrael in vsa ljudstva. Bil je resnični Kralj slave. Ob svoji prvi predstavitvi v templju je bil z navdihnjjenimi besedami dveh izraelskih očakov razodet po Svetem Duhu kot slava Izraela in Luč za vse narode.

Papež Sergej je v začetku osmega stoletja uvedel v to praznovanje procesijo s svečami. Podeljevanje in blagoslov sveč sta se uveljavila konec istega stoletja, ko je praznik pridobil še ime - Svečnica - in tradicija se je ohranila vse do danes.

Svetloba plamena sveč, ki jih držimo v rokah med radostno liturgijo Svečnice, predstavlja Kristusa, Luč sveta, obenem pa tudi našo vero vanj, ki nas je pridobil s krstom. Prejšnji mesec smo se spomnili, da zaobljuba poglobi našo zavest, da smo krščeni in udje Cerkve, ter nas vzpodbuja za življenje v bratstvu in po zgledu svetega Frančiška. Ta mesec pa nas opominja, da smo bratje in sestre z zaobljubo prejeli posebno milost, dar Svetega Duha, ki nas usposablja, da smo živi pričevalci evangelija v naših življenjih. Vera v Jezusa Kristusa nas utrjuje, da čutimo Njegovo prisotnost in da nas On razveseljuje, kot se je to zgodilo Simeonu in Ani. Ta vera mora razsvetljevati naše vsakdanje življenje doma, na delu, v šoli, skratka kjerkoli. Usmerjati mora tudi naše sodelovanje v življenju bratstva in naše služenje v občestvu vernih.

Zaključimo s stavki Matejevega evangelija: »Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.« (Mt 5,14-16).

Vprašanja za premišljevanje in pogovor v bratstvu

1. Kaj je pri Jezusovem darovanju name naredilo najmočnejši vtis in zakaj?
2. Zakaj je bil sveti Frančišek blesteča luč za družbo svojega časa?
3. Ali razumem svojo zaobljubo v FSR kot dar Luči zame in za svet? Kako si »delimo« to Luč drug drugemu?

III/3. - Če želiš gojiti mir, varuj stvarstvo

Poudarki iz poslanice papeža Benedikta XVI. ob svetovnem dnevu miru 2010 – pripravlja p. Amando Trujillo Cano, TOR

Izvillečki iz papeževe poslanice – poglavja 7 do 10

(7) » Dediščina stvarstva zato pripada celotnemu človeštvu. Toda trenutni ritem izkoriščanja resno ogroža razpoložljivost nekaterih naravnih virov ne samo za sedanji rod, ampak tudi za prihodnje rodove. Zato ni težko ugotoviti, da je uničevanje okolja pogosto izid pomanjkanja daljnovidnih političnih načrtov ali zasledovanje kratkovidnih gospodarskih interesov, ki se na žalost sprevrtaajo v resno grožnjo za stvarstvo. Za kljubovanje temu pojavu na osnovi dejstva, da ima *»vsaka gospodarska odločitev določeno posledico moralnega značaja«*, je potrebno, da gospodarska dejavnost bolj spoštuje okolje.[...] Za zaščito okolja, varovanje naravnih virov in podnebja je po eni strani potrebno spoštovati natančno določena pravila tudi s pravnega in ekonomskega vidika.«

(8) *»Univerzalna vza jemnost, solidarnost, je za nas resničnost in dobrota, a je tudi dolžnost. Gre za odgovornost sedanjih rodov do prihodnjih, za odgovornost posameznih držav in mednarodne skupnosti«*. [...] Poleg poštene medgeneracijske solidarnosti je treba poudariti tudi nujno moralno potrebo po *znotrajgeneracijski solidarnosti*, zlasti v odnosih med deželami v razvoju in industrijsko visoko razvitimi državami: *»Mednarodna skupnost ima neodložljivo nalogo poiskati institucionalna pota za urejeno izkoriščanje neobnovljivih virov tudi ob sodelovanju revnih držav, in sicer tako, da bi z njimi skupaj načrtovali prihodnost«*.

(9) » V ta namen je nujno, da so tehnološko napredne družbe pripravljene podpreti trezna ravnanja, tako da zmanjšajo porabo energije in izboljšajo pogoje njene uporabe. Istočasno je treba spodbujati raziskovanje in uporabo energij z manjšim vplivom na okolje ter za *»planetarno prerazdelitev energetskih virov, da bi tudi države, ki jih nimajo, lahko prišle do njih«*. Ekološka kriza torej ponuja zgodovinsko priložnost za izdelavo skupnega odgovora, ki bo usmerjen v preobrazbo globalnega razvojnega modela v smeri večje spoštljivosti do stvarstva in do celostnega človeškega razvoja, ki se navdihuje ob vrednotah, lastnih ljubezni v resnici.«

(10) *»Koristno je na primer spodbujati raziskave za odkritje učinkovitejših načinov izkoriščanja velikih potencialov sončne energije. Enako mero pozornosti kaže nameniti sedaj že planetarnemu vprašanju vode in globalnega hidrogeološkega sistema, katerega cikel je ključnega pomena za življenje na zemlji in katerega stabilnost je v nevarnosti, da jo bodo podnebne razmere močno ogrozile. Prav tako bi bilo dobro raziskati ustrezne strategije podeželskega razvoja, osredotočene na male pridelovalce in njihove družine, oblikovati pa bi bilo treba tudi primerne politike za upravljanje z gozdovi, predelavo odpadkov, ovrednotenje obstoječih sinergij med bojem zoper podnebne razmere in zoper revščino. [...] Tehnika se zato umešča v poslanstvo »obdelovati in varovati zemljo« (prim. 1 Mz 2,15), ki jo je Bog izročil v varstvo človeku in mora biti naravnana k utrjevanju tiste zveze med človeškim bitjem in okoljem, ki mora zrcaliti Božjo stvariteljsko ljubezen«*.

Vprašanja za premišljevanje in pogovor v bratstvu

1. Kako lahko bratje in sestre v FSR pomagajo dvigniti zavest, da *»ima vsaka ekonomska odločitev določeno posledico moralnega značaja«* in da mora izkazovati spoštovanje do okolja?

2. Kako bi FSR lahko izboljšal občutek za medgeneracijsko solidarnost in kako za znotrajgeneracijsko vzajemnost?
3. Naštejte kakšen primer ekološke krize v vašem okolju. Kako lahko družbi pomagate uporabljati tehniko, da bo sposobna »utrjevati tiste zveze med človeškim bitjem in okoljem, ki mora zrcaliti Božjo stvariteljsko ljubezen«.